

Det ærede Medlem (Fraenkel) protesterede imod et Udtryk, jeg havde brugt: Ringe- og Trustsvældet, og mente, at det var ikke korrekt, for Ringe og Trusts er forskellige Ting. Det ved jeg meget vel, men jeg ved ogsaa meget vel, at det er meget naturligt overfor Befolkningen, naar man bruger Ordet Trust, saa at føje et andet Ord til, fordi Trust er et Fremmedord, som man ikke uden videre forstaar, og fordi Ringe, Karteller og Trusts, om end man nok kan opstille en Forskel imellem disse Ting, dog er et Udslag af visse kapitalistiske Udviklinger i den moderne Tid, hvorimellem der er en vis Sammenhæng. Derfor brugte jeg Udtrykket „Ringe- og Trustsvældet“ uden derfor paa nogen Maade at ville hævde, at Ringe, Trusts og Karteller er akkurat det samme. Det ærede Medlem vilde i og for sig gerne ind derpaa, men han vilde ikke kunne komme ind derpaa uden at forbeholde sig 2 Timers Tale derom. Nu vel, det burde vi have Tid til, og det skulde kun glæde mig, om der forinden Valgene blev Lejlighed for det ærede Medlem til at holde en 2 Timers Tale, at føre en Debat om hele dette Spørgsmaal, om Ringe, Karteller og Truster og om hele dette Uvæsen, og om at finde effektive Midler derimod og ikke nøjes med Humbugsudtalelser, som ingenting er. Det skulde glæde mig, om der her blev Lejlighed til at komme ind paa dette Spørgsmaal om, hvad et saadant Program er værd, der stiller Kamp mod Trusterne op, men gaar skarpt imod Stats- og Kommunesocialisme og den kooperative Bevægelse. Det skulde glæde mig, om der kom en virkelig Klaring heraf. Jeg tror, det vilde være lige saa nyttigt til Tilintetgørelse af al Slags Valgfæsk, som denne Debat efter min Mening har vist sig at være. Denne Debat er netop ikke blevet en Valgfæskdebat, men en udpræget Valgfæsktilintetgørelsesdebat. Derover glæder jeg mig i allerhøjeste Grad. Kunde vi faa en lignende Debat med Hensyn til Ringe og Truster, vilde det ogsaa i højeste Grad glæde mig. Det er ikke det ærede Medlem, der ved visse Lejligheder har været saa begejstret for at føre dette Emne ind i den politiske Debat, hverken her i Tinget eller ved Vælgermøder. Jeg erindrer forskellige Lejligheder, hvor det netop

overfor det ærede Medlem og overfor et vist Middelstandsdemagogi i visse Kredse i Landet har været os Socialdemokrater en udsøgt Fornøjelse at fremdrage, hvad det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds ved forskellige Lejligheder — i sit berømte Foredrag i Industriforeningen i Sommeren 1892 og i sin senere udgivne Bog om Karteller — har ment om denne Sag. Det har været det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) en udsøgt Fornøjelse ved nogle Valgkampe derovre at oplæse Citater af denne Bog og i lige Maade mig en udsøgt Fornøjelse ved Vælgermøder i 7de Kreds overfor et vist Middelstandsdemagogi at vise, hvad det ærede Medlem, naar han er Videnskabsmand og ikke staar paa Valgtribunen, mener om de Spørgsmaal. Derimod havde jeg en levende Fornemmelse af, at det ikke var det ærede Medlem den samme udsøgte Fornøjelse.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Den højtærede Indenrigsminister refererede fra Betænkningen en Udtalelse af det konservative Mindretal, nemlig at dette, at kræve Præmier indbetalt af de forsikrede, i Virkeligheden er en Hjælp til Staten og Kommunen. Den højtærede Minister fandt, at det var træffende sagt. Jeg vil overfor dette gøre opmærksom paa, at hvis det var saadan, at der derigennem tilsigtedes en Aflastning i Statens og Kommunens Udgifter til de omhandlede Formaal, kunde det være berettiget, men naar Formaalet er at sikre Invaliderne i videste Forstand et bestemt Mindstebeløb af Staten og Kommunen — og dette udgør mere, end der nu ofres af Staten og Kommunen —, medens man samtidig siger til dem: Og saa vil vi have, at I tillige skal sikre jer et Mindstebeløb — I maa gerne sikre jer mere —, saa kan man ikke med nogen som helst Ret sige, at det er for at aflaste Staten og Kommunen, men det er for at slaa fast, at Ydelsen skal ikke være efter Skøn, men at der skal gives et bestemt Beløb. Og det kan paavises, at det er mere end ogsaa end det, der ydes nu. Man taler hele Tiden, som om det er en Selvfølge,